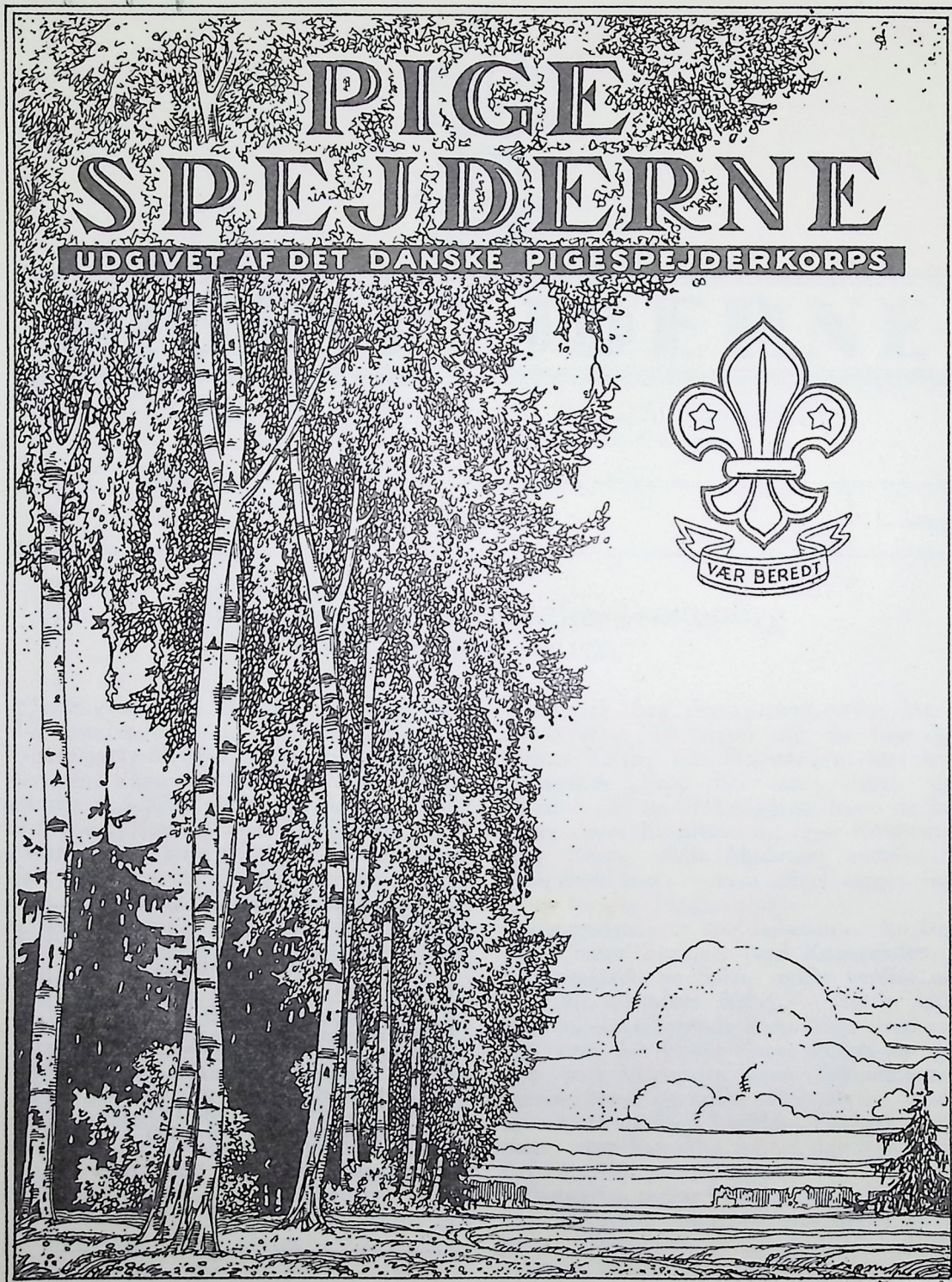

Lynby

Nr. 7. — 1928.

Indhold:

Turneringen paa Brahe-Trolleborg. —
Førerkursus. — Foredrag: „Ungdoms-
bevægelse og kristendom“. — Vær en
god Kammerat. — Gør ikke dit Hjem
til et Hotel. — Apropos vore Emble-
mer. — Fredericia Trop 1918–28. —
Pigespejdernes Verdenskongres i Un-
garn. — Hallo Patruljeførere. — Inter-
national Post Box. — Landet over.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 7.

August 1928.

11. Aarg.

Turneringen paa Brahe-Trolleborg

9. Juli til 14. Juli 1928.

Endelig kom de da, de med Spænding imødesete Dage, da Danmarks blaa Pigespejdere for tredie Gang skulde kæmpe den store Kamp om Kongepokalen! — Ikke mindre end 520 Spejdere samledes i Løbet af Mandag d. 9. Juli paa Trolleborg, der — gæstfrit som altid — atter havde aabnet sine Porte for de blaa Horder, der hurtigt slog sig ned og følte sig hjemme paa Løfter og Magasiner, hvis Lemme og Luger alle var forsynede med de gamle kendte Advarsler: PAS PAA HOVEDET! — —

Troppene skeler lidt mistroisk til hinanden; — hvem mon man skal frygte mest i Aar? — Horsens? — Slagelse? — II Kbhvn.? Tænk hvis nu Horsens vinder og skal beholde Pokalen for bestandig! — Ja, saa er der altsaa slet ikke mere at slaas om! — Slagelse? — Hvordan er Slagelses Chancer i Aar? — Sikkert store — Slagelse har altid store Chancer! II Kbhvn.? — Naa, ja, de blev jo da Nr. 17 sidst. Hvor kan der ikke ske meget uventet i Løbet af de næste 4 Dage, maaske vil en Trop, der arbejder og lever i Ubemærkethed, gaa af med Sejren! — —

Den første Parade holdes paa den store

Græsmark bag Slotsparken, hvor der i Løbet af d. 10. rejser sig en hesteskøformet Teltby om Flagstangen, idet hver deltagende Trop har faaet tildelt sine 10 m × 26 m til Lejrplads, hvor de kan grave deres Komfurer og rejse Køkkentelt efter Behag. Alle Madvarer uddeles fra Korpskøkkenet; — men ellers sørger hver Trop for sin Madlavning. — —

Vejrguderne er spejdervennlige. En frisk Brise letter Fyringen ved Kogerender og Feltkomfurer, og Solen smiler venligt ned over alt udendørs Arbejde. Alt er ladet med en elektriserende Spænding; efterhaanden som der bliver slaaet Points op paa den store Vognport, bliver Turneringsdeltagerne tavse og stille. Man synes, at alle de værste og mest haabløse Punkter er tilbage; man har ikke trænet nær nok, man har forspildt sine Chancer. — —

Samarit foregaar i Parken med stud. med. Frk. Borghild Andersen som streng Dommer. Opgaverne er „praktiske“, og der lægges stor Vægt paa Samariterkassens Indretning og Udstyrelse. Fromse bedømmer Signalering paa Plænen foran Slottet. „Skidt med Hastigheden“, mener Fromse,

„jeg ser paa Stillingen under Afsendelsen paa sikker Modtagelse — og venlig Optræden“. Stakkels Madlavningsdommere!!! I bagende Hede gaar *Fru Stationsforstander Rasmussen* sammen med *Kune* fra den ene Servering Lobescowes og Risvandgrød med Abricoser til den anden! Lejrindretningen beses, og *Fru Stationsforstander* skeler hen til de madlavende: hvordan lægger de Grydelaag og Skeer fra sig? Tager de paa Kødet med uvaskede Fingre? o. s. v., o. s. v. Husflidsgenstandene, der er arrangeret paa Snore, Knappenaale og Tegnesøm i en Port, fremviser mange nye og „fikse“ Ideer i Bast, Tændstikker, Cigarbaand, Pindebrænde og Papir, (Bladet vil i Vinterens Løb give Anvisning paa Fremgangsmaaden ved Fremstillingen af flere af de Husflidsgenstande, der er blevet beundret under Turneringen). *Flokkfører Frk. Blichfeld* har stort Besvær med at give Points: det ene Hold Husflid overgaar det andet i Nydelighed! Det er ogsaa *Frk. Blichfeld*, der dommer i Boldlege. Da det er bagende varmt, slipper Holdene med at lege et Par Minutter, saa Dommeren blot kan faa et Indblik i, hvori Legen bestaar; forøvrigt ser Dommeren paa Præcision, og det lægger et ekstra Point til, hvis Legen virkelig synes at mere de spillende.

Patrouillemøde er som en Eksamen ved det grønne Bord, selv om *Chefen* sidder med sit allerrareste Ansigt paa og hjælper de fungerende Patrouilleførere, naar de i Nervøsitet ikke kan faa begyndt paa en Sang. Opgaverne til Patrouillemøderne er uddelt Aftenen i Forvejen og bestaar af 2 Dele: en „praktisk“ og en „teoretisk“. Selve „Eksaminationen“ foregaar under den store Blodbøg, der udbreder en dejlig forfriskende Skygge, — udenfor dirrer det af Varme. — I Spejderskolens Spisestue holder *Kune* Øje med de fungerende Patrouilleførere, da de senere paa Dagen skriver om: „Patrouilleførerens Ansvar“, en dejlig Opgave, paa hvilken Besvarelserne efter de fine Karakterer at dømme gennemgaaende maa have tilfredsstillet *Chefen*.

At Fordringerne til Kast med Redningsreb er sat op, viser sig tydeligt: ikke færre end 8 Troppe nænner „*Hønen*“ at sende hjem med 0 Points! — Der stoppes og lappes paa Plænen ved Slotsgaarden. Det

er *Fru Holmblad*, der trækker i Lapperne og ser Stopningerne efter baade paa ret og vrang; øjensynlig finder den strenge Dommer noget at kritisere ved alle Lappeklude og Stopninger, — der falder i hvert Fald ikke et eneste 10 Tal. — Fulde af Forventning og Spænding stiller Holdene til Altmuligmandsopgave — dette ganske nye Punkt paa Programmet — hos *Inge Ehrens-skjold*. „Altmuligkvinden“ maa selv om, hvad hun vil fremstille, men det skal være ordentligt og solidt; det trækker fra, hvis man ikke forstaar nøjagtigt at beregne, hvor meget Staaltraad, man skal bruge, men har for meget til Rest. Heldigvis holder Vejret sig smukt hver Aften til Lejrbaalene, saa at Underholdningerne kan følge hinanden Slag i Slag. Der er mange nydelige og morsomme Underholdninger. I Sammenligning med sidste Turnering synes Underholdningerne heldigvis at være kommet op i et højere Niveau. *Chef* og *Sous-chef* er de milde Dommere.

For at slaa Ordenskaraktererne ned, er der lagt „Fælder“ overalt: kommer man et Minut senere end en opgiven Tid, glemmer man at afhente sine Corn-Flakes og sit Skurepulver eller glemmer man at gøre Kontoret opmærksomt paa, at man er ankommet i god Behold — straks synes alt at være ødelagt. Men Holdene er fulde af Paapasselighed og Præcision; at der ikke er faldet en eneste Karakter under 9 i Orden er vel det bedste Bevis herpaa.

Skærsild?? Hvem gruer ikke for Skærsilden? — Spændte Hold drager ud; opløste af Forvirring og Varme vender Holdene tilbage. Paa en 4 km lang Tur, hvor man finder Vej dels efter Melding, dels efter Spor, møder man forskellige Opgaver, der skal løses: Højde- og Afstandsbedømmelser, Orienterings- og Ordonnansopgaver, Knob i Praxis og Iagttagelse. *Fru Engholm* er Dommer.

De høje Dommere er barbariske nok til ikke at ville bekendtgøre Resultaterne af Vandringerne gennem Skærsilden førend ved Gallaparakaden sidste Aften Kl. 8. Den afgørende Kamp, Kampen om Pokalen, staar mellem Slagelse og II Kbhvn., idet de med præcist lige mange Points er draget ud til Skærsilden! — Det at kæmpe om en Kongepokal er ikke saa ringe en Sag,

intet Under at Ansigterne er blege og spændte, de sidste Timer er næsten uudholdelige: hvem skal gaa bort med Sølvskjoldet, — hvem med Rævehalen? —

Man stiller saa fin, som man blive kan, til den store Afskedsparade, hvor omtrent en Trediedel af Korpsen er samlet. Et imponerende Syn er der, da de mange Faner passerer den lange, lange Front. — Og endelig — endelig er Øjeblikket inde! Chefen rømmer sig: „Nr. 1 med 113 Points er — (lang Pause — alle staar tavse med tilbageholdt Aandedræt) II Kbhvn.“! — Et undertrykt Begejtsringssisp og 30 Par straalende II Københavnerøjne følger Turneringsholdet paa dets Vandring frem efter Pokalen. — „Nr. 2 med 112 Points: Slagelse“! — De faar en ganske usædvanlig Rævehale, der er deres sølvpladeprydede Stander værdig. „Nr. 3 med 106 Points: Aabenraa“! — Hurra for Sejrherrerne. —

Med Hellerups Orkester i Spidsen marcherer samtlige 520 blaa Spejdere med Faner og vajende Standere op igennem Slottet for at „træde af“ i Avlsgaarden.

Man samles om det sidste Baal, matte efter den megen Spænding, men glade, taknemmelige og vennesele. Det ene rungende Hurra følger efter det andet. Hurra for Lensgreven først og fremmest! — Hurra for Cheferne, hvis store Forarbejde er Skyld i, at Lejren blev den straalende Succes, den blev! Hurra for alt! — Hurra for ingenting! —

Kan man tænke sig en Lejr paa Brahe-Trolleborg uden Fakkeltog til Slotsgaarden? — Umuligt — Med Faklerne i Spidsen vandrer Flokken fra Lejrbaalspladsen til Trolleborg, hvor Faklerne kastes i Baal, udenom hvilket Spejderne danner en levende Mur. Det er som om det først nu gaar op for dem, at det er forbi, — forbi, det som de arbejdede frem imod i den lange Vinter! I Morgen skal de skilles, og hvor mange af dem skal mødes her igen om tre Aar? Alvorsfuldt og højtideligt stiger Sangen op mellem Slotsmurene: Kongernes Konge! Ene Du kan — —

	Ringkøbing.	II Kbhvn.	Samsø	Aalborg	IV Kbhvn.	Slagelse	Hjørring	Kolding	Ribe	Horsens	Rudkøbing	Faaborg	Esbjerg	Nykøbing M.	Svendborg	Vordingborg	I Hellerup	Ryvangen	I Øbro	Holte	Sønderborg	Roskilde	Middelfart	Aabenraa	Odense	Haderslev
Samarit	7	10	3	7	8	7	6	6	7	9	9	7	9	5	9	9	8	8	9	8	9	9	9	8	5	8
Signalering	6	9	9	8	6	8	7	9	7	9	10	8	8	6	8	9	8	9	8	7	7	8	9	9	8	6
Madlavning	8	10	6	6	5	10	4	6	6	9	9	7	10	7	9	9	8	7	7	6	8	7	8	8	6	9
Husflid	6	8	9	6	9	10	7	7	9	10	8	10	9	7	9	6	8	10	9	10	9	8	8	10	9	8
Patrouillemøde	6	10	9	9	6	10	10	6	8	10	6	9	7	6	9	8	9	7	9	7	9	8	5	7	5	10
Kast med Redningsreb ..	0	6	0	1	1	5	0	2	3	0	8	2	0	0	2	0	4	2	3	3	4	3	5	4	5	0
Stopning og Lapning ..	4	9	8	6	4	6	7	5	4	5	5	5	6	7	6	8	5	7	5	9	4	8	6	8	7	8
Skriftlig Prøve	9	10	10	7	7	10	9	7	10	9	9	10	10	10	10	9	8	9	10	9	8	9	7	10	10	10
Altmuligmand	2	5	5	3	2	10	4	4	6	4	5	6	4	8	4	3	9	6	4	7	10	3	4	6	5	5
Boldspil	6	9	7	8	5	10	7	8	6	9	8	9	7	5	8	6	8	6	7	9	8	7	6	8	7	9
Lejrbaal	8	10	9	9	8	10	10	9	8	6	9	10	6	6	10	10	8	9	9	10	10	9	8	10	9	8
Orden	10	10	10	9	10	10	10	10	10	10	10	10	10	9	10	10	10	10	10	10	9	10	10	10	10	9
Skærsild	7	7	8	7	7	6	6	6	6	7	6	8	8	3	7	7	8	7	7	8	8	7	6	8	6	6
Samlet Points	79	113	93	86	78	112	87	85	90	97	102	101	94	79	101	94	101	97	97	103	103	96	91	106	92	96
Nr.	17	1	10	15	18	2	14	16	13	7	5	6	9	17	6	9	6	7	7	4	4	8	12	3	11	8

Førerkursus

14.—21. Juli 1928.

Naar man en Eftermiddag i Dagene mellem 14.—21. Juli kastede et Blik henover „Auditoriet“ i Brahe-Trolleborgs Park, fik man et levende Indtryk af, hvor vidt et Begreb: en Fører — er i Det danske Pigespejderkorps. Spejdere af alle Aldre mellem 11 og 50, Spejdere med en enkelt Knap paa Skulderen som Tegn paa Værdigheden og ærefrygtindgydende Damer med hele Skulderstroppen besat af glinsende Sølv eller Guld, sad her opmærksomt lyttende, repræsenterende Førerne for de blaa.

Den, der vilde, kunde naa at lære en Bunke i disse Dage! De 120 sammenstimlede Fører fordelt med stor Kunst i 5 Patrouiller: 1. Patr.: Tropsførerne (som med stor Streghed underkuedes og førtes rundt i Parken, til Arbejdspladser, til Spisestelte o. s. v. af Kune, der satte en Ære i, at alt foregik i Takt). 2. Patr.: Tropsassistenter og Spejdere, der troede, de kunde noget, — eller som følte sig tyngede af Alderen. 3. Patr.: gamle, bedagede Patrouilleførere. 4. Patr.: unge Patrouilleførere, endnu forsynede med Livsmød og et lyst Syn paa Livet. 5. Patr.: Korpsets Haab og Fremtid: Førerne under 15 Aar. — Inddelingen viste sig at være ypperlig. — For hver Formiddag var lagt en Timeplan. Fra en Time i at kommandere i Alléen bag Avlsgaarden, styrtede man ind til Blodbøgen til Samariterspørgetime, for endelig paa den modsatte Side af Alléen at lære nyttige og pæne (!) Knob. En anden Patrouille har startet Dagen med Korttegning ved Lejrbaalspladsen, efter at have signaleret en Time i Auditoriet og leget Nyttelege med stor Iver og Interesse paa Plænen foran Slottet, sluttes Formiddagen med Kast med Redningsreb i Avlsgaarden. Fru Thorbek vinder ganske Førerhjerterne for Husflid! Alle gaar rundt med Bast og kulørt Sejlgarn hængende ud af Mund og Lommer. Førerne er ikke til at slide fra deres Haandarbejder, — man har dem med til Foredrag og Diskussioner, spiser med dem, og sover med dem i Haanden. —

Maaltiderne i denne Luksuslejr (der 2 Gange bød paa Is, een Gang paa Jordbær og altid paa nye Kartoffler) foregaar i Korpsets nye, store Telt. Divisionscheferne *Fromse, Fru von Voigt og Frk. Kjældgaard* skiftes (til at være syge og —) til at have det store Overblik over Serveringen, er nu ogsaa Margarinebøttelaagene med Brødet og Bliklaagene med Marmeladen i Cirkulation? — Der er en Summen som i en Bikube, naar Førerne spiser; men det er en Tilfredshedssummen, for Maden er god og Humøret højt. (Hvis jeg havde turdet, havde jeg den sidste Aften udbragt et Leve for Køkkenchefen: *Højskjold* og hendes Køkkenhold, der sled i det som smaa Slaver. Jeg havde ogsaa raabt Hurra for det siamesiske Tvillingepar *Luth og Gunver*, der ustandselig op ad Bakken transporterede Mad, som Højskjold tilberedte og vi andre fortærede — og endelig vilde jeg have takket Dyret *Julius* for dets filantropiske Virksomhed!) —

Eftermiddagene er helliget Foredragene. *Fru Lerche-Thomsen* taler om Tropsfester og lærer de unge Fører, hvor uendelig meget, der kan opnaaes ved Smil og lidt Høflighed. Siddende lig en Napoleon paa sin Feltstol fortæller *Fru Thorbek* om Lejrindretning, om ufejlbarlige Feltkomfurer, om Høkasser paa Pinde, om Faren ved aabne Lemme o. s. v., o. s. v. i 2 Timer. *Meise* taler strengt om Disciplin, Uniform og om at bøje sig for de af Korpset stillede Krav: „Ikke man maa gennem Fingre se, — naar Spejdere sig uterligt té, — naar de piller i Næsen, — har daarligt Væsen, ved Havregrøden sig viser kræsen“!

En regnfuld Eftermiddag holder *Chefen* Foredrag om Kravene, der kan stilles til en Fører.

En blæsende og kold Eftermiddag taler *Lektor Vedel* om woodcraft. Først maa ber Førerne og kan ikke rigtig følge Lektoren paa hans Tankers vilde Flugt; men snart er alle Fyr og Flamme for woodcraften; alle har Lyst til at styrte ud og se paa Skovspurvens Hagesmæk og undersøge, om Regnormen nu ogsaa virkelig har Børster paa Siden! Man spørger ikke mere: Hvad er Klokken? — men: hvad viser Kassiopeja? —

I en Spørgetime kommer Patrouilleførere

eksamen paa Tale; Stemningen er afgjort for en saadans Indførelse. Fordringerne til Oplysermærket drøftes, uden at man kommer til noget endeligt Resultat. —

Diskussionerne er ikke nær livlige nok; det er ligesom Førerne er ængstelige ved

et Førerstævne, er „Samlivet“ med andre Førere. Man faar udvidet sin Horisont og faar Kammerater, der kan lære en meget mere end selv det bedst holdte Foredrag. Lejrbaalene paa den dejligste af alle Lejrbaalspladser viste, at ogsaa dette Udbytte

at tage Konsekvenserne af deres egne Udtalelser. Og dog drejer det sig om saa spændende Spørgsmaal som: Kritik over Turneringen. Bør der være Aldersgrænse for Aflæggelse af Spejderløftet? Korpsinstruktør, „Rødkælke“, Litteratur for Spejdere, Hvad vil Du have i Bladet?, Førerblad o. s. v. (Maatte blot den Enighedsfølelse, der synes at besjæle Førerne i disse Timer, — ogsaa præge det daglige Arbejde!) —

Men det, man faar størst Udbytte af ved

havde Førerne faaet af de 7 Dage, der var fløjet altfor hurtigt; over Lejrbaalene var der — Blæsten og Fugtigheden til Trods — netop den Stemning, der opstaar, naar Kammerater og Venner er samlede.

Hvor forslaar selv det kraftigst raabte trefoldige Hurra lidt, naar man har uendelig meget at sige Tak for! — Men alligevel raaber vi den sidste Aften, som skulde vore Lunger sprænges: Hurra for Spejderbevægelsen! — Hurra for Cheferne! Hurra for Hønen! —

Foredrag

holdt af Sekretær Frk. R. Jervell
ved Pariser-Truppens Fest
ved den „Danske Kirke“ 12. April 1928.

Ungdomsbevægelse og kristendom.

Alle unge vil gjerne bli lykkelige.

Den ene tror at opnaa sin lykke ad én vei, en anden ad en anden vei. Der er dog noget, som er fælles for dem alle, og det er: at deres lykke i livet beror paa, hvordan de lever sit liv i forhold til de 3 sterke makter: til Gud, til sig selv og til andre mennesker.

Alle føler vi en længsel efter noget høiere inde i os — Gudstrangen. Vi dysser den tit ned efter beste evne, finder den brysom. Vi skynder os at tænke paa noget andet, skyver denne nagen tilside. Mange kaster sig ut i en mængde fornøielse og tror derved at bli den kvit, de synes, det er for tidlig at tænke paa religiøse ting nu. Hele livet ligger jo for dem og Gud — Ham trenger de da ikke til, før de skal til at dø? da kan Han kanskje være noksaa god at ta til allikevel.

Denne nagen, denne længsel kommer heldigvis igjen. Den er saa sterk, saa gir vi den ikke raaderum og nærer den, blir vi ikke glade og tilfredse og faar ikke den nødvendige ballance i livet. Før vi faar dette vort indre liv i orden, før kommer vi ikke i harmoni med Gud — faar ikke freden ind i hjertet, og vi kommer heller ikke i harmoni med os selv. Og saalænge vi ikke er harmoniske mennesker selv, før kan vi ikke spre' harmoni om os i daglivet, i vore hjem og paa arbeidsplassen, der hvor prøven netop skal staa.

De fleste av os har faat uendelige mange chancer for at kunne leve et lykkelig liv. Vi har faat evner og kræfter. Vi er ansvarlige for, hvordan vi bruker dem. Vi skal stræve for at utvikle vore evner og kræfter. Før vi gjør det, faar vi ikke den selvagtelse, som gjør hver og en av os til en personlighet, Gud kan regne med i tjenesten.

Og hvis vi mere husket paa, at legemet

er sjælens tempel, vilde vi tit handle anderledes, end vi gjør. Gud har en oppgave til hver og en av os her i verden. Vort legeme er saaledes et redskap i Guds haand, og vi er ansvarlige for, hvordan vi handler med dette redskap.

Vi er heller ikke skapt til at leve som eneboer i verden, men mellom andre mennesker. De trenger til os, som vi til dem. Vi trenger til deres kjærlighet, deres glæde, deres sorg. Vi er skapt til at leve med og for hverandre — til at elske vor næste som os selv. Til at handle mot dem, som vi vil, de skal handle mot os.

Det er speidersaken, som samler os iaften. Det baade speiderbevægelsen, K. F. U. K. og M. samt F. D. F. i det hele vil, er at hjelpe de unge til at komme i det rette forhold til disse 3 sterke makter: til Gud, sin egen personlighet og andre mennesker.

Det blir saaledes disse ungdomsbevægers maal at hjelpe de unge ind paa den rette sti, gjøre deres sind mottagelige for Gud, saa de aapner deres hjerter for Ham.

Dette søker man at naa dels ved direkte kristelig paavirkning, smaa bibeltimer, andakter osv., dels indirekte. Man prøver at aapne deres øine for det skjønne, det vakre i naturen, gi dem sunde fritidsbeskjæftigelser, vække deres interesse for utviklingen av dem selv, for derigjennem at bli mere skikket til at hjelpe andre. I det hele prøve at gi dem et godt livsindhold. Lykkes dette, vil de gode tanker, de gode impulser vokse og saaledes skyve de daarlige tilside. De arbeider sig frem mot det vakre maal, som speiderloven sætter og som K. F. U. K. og M. sætter, F. D. F. med: at bli ren i tanke som i ord og i handling.

Speiderne verden over henger sammen paa en ganske forunderlig maate og noget av det, som bidrar mest til at binde dem sammen er, at de alle avlægger det samme alvorlige løfte. Det lyder saaledes: I tro paa Guds hjelp lover jeg:

*at være tro mot Gud og fædreland
at være vaaken, modig og ren
og at adlyde speiderloven.*

Og speiderloven, den gir de unge noen letfattelige almenmenneskelige leveregler — likesom omsætter de store idealers maal paa dagliglivets tilskikkelser og gjør paa den

maate sit til, at man ikke holder de gode idealer til den ene side — nok anerkjendt men ikke praktiseret, og de daglige „smaa-ting“ til den anden side, men overalt søker at handle i overensstemmelse med de store maal.

Det gode kameratskap, som der er mellem speidere, er en stor støtte for den enkelte. Kameratskapet dem imellem kan næsten kaldes enestaaende. Det hjælper de unge til forstaaelse av ansvaret overfor sine medmennesker med andre ord gir dem litt av samfundsaaend og syn. Noget vor tid trænger til. Det er den enkelte, som maa vindes, for saa bakefter at løfte i flok. Jo mere de lever sig ind i disse livsverdier, desto mere vokser deres ansvarsfølelse og littefter litt utvikles de til at bli sterke, vaakne og ansvarsbevisste ungdommer. Ungdommer, som ikke alene har kjærlighet til sine egne landsmænd, men ogsaa til andre nationer, bygger broer landene imellem. Alle er kaldte til at være Jesu Medarbejdere — ikke bare et lands ungdom er kaldt til det, men alle. Alle skulde være et, og kun ville hinandens vel.

Hvorfor baade speiderbevægelsen og K. og M. bevægelsen brer sig med saan rivende hurtighet og griper saavidt dypt ind i ungdommen som de gjør, er fordi programmet er det beste: Ungdommen for Kristus. Maatte det lykkes at hjelpe mange av de unge, som slutter sig til disse bevægelser, at slaa ind paa den rette sti i tide — jo tidligere en ungdom slaar ind paa den rette sti, jo større lykke og jo færre triste minder at bære paa livet igennem. Livets lykke, livets rigdom bestaar — naar alt kommer til alt — i om hver enkelt av os lukker hjertedøren op for Gud — og: jo videre vi lukker op, desto større lykke, glæde, fred. Det staar proportionalt overfor hinanden. Jo mere vi paa den maate kan faa av Jesu sindelag, desto mere handler vi rent instinktmæssig i Hans aand, noget av Guds rike skulde følge med os.

Gud give, at mange vil staa bak disse ungdomsbevægelser med deres forbøn i stedet for ofte ukjærlige kritik, saa det maa lykkes at finde gode førere, som er deres ansvar bevisst, og at de maa faa visdom til at hjelpe den store flok av barn og unge, som slutter sig til disse bevægelser,

at finde den rette sti paa et tidlig stadium, saa de faar den rette indstilling i livet, og livet bli rikt, fordi livet er bygget paa den ene rette grundvold.

„Vær en god Kammerat“!

Er der noget en Spejder burde være — er det saa ikke en god Kammerat?

Var der noget, der skulde kendetegne en Spejder — var det saa ikke Kammeratskabets gode Aand?

For mig har Kammeratskabet, hvad enten det er hos Spejdere eller hos almindelige Venner, altid staaet som noget af det smukkeste i et Menneskes Liv, som noget stort og helligt.

Især for **Pigebørn** er et rigtigt godt Kammeratskab umaadelig meget værd — og umaadelig sundt. Det skulde lære dem at tænke lidt dybere over Tingenes Tilstand, for gennemgaaende frygter Pigebørn saa meget dette at gaa i Dybden. — De er kort sagt meget overfladiske.

Er det kammeratligt, at man til alt, hvad den anden, „i sit Hjertes Kval“, udøser, kun siger Ja og Amen, og dybt beklager hende over hendes uforstaaende Forældre — at man bibringer hende den Opfattelse — eller i det mindste bestyrker hende i hendes egen — at hun er en Martyr hjemme? —

Nej — hvis man gaar med til den Slags, saa viser man sig som en **morderlig daarlig Kammerat**. — Selv om man maaske inderst inde tænker, at det er den anden, og ikke f. Eks. Forældrene, der har Uret — saa tier man stille med dette og beklager den stakkels lille Martyr — for Husfreds Skyld? — formodentlig. Ellers er det da ganske ufatteligt.

Vis jer i slige Tilfælde som **gode Kammerater**. Prøv at vise hende, hvor Fejlen ligger — at den ikke just ligger hos de andre — ak nej — men hos hende selv. Vis hende det paa en kammeratlig Maade. Tag ikke en overlegen Mine paa, docer ikke dine Meninger. Det gør kun ondt værre.

Een Ting er givet: at en Røst fra „Folket“ — udlagt Kammeraten — i mange Til-

fælde vil virke med langt større Resultat, end naar den kommer fra det fædrene eller mødrene Ophav.

Tænk paa det — alle sammen. Thi det er et Ansvar, I her har. Sovende bliver man aldrig til en god Kammerat. Vi maa alle yde vort bedste.

For at dette Forhold skal komme til sin Ret, fordres der dog 2 Ting, som jeg meget vil bede jer lægge jer paa Sinde, at I ikke omgaaende ryger af Sted for at „omvende“ samtlige jeres „Kammerater“, nemlig: for det første, at det siges paa den rette Maade, (og det er slet ikke saa nemt), og for det andet, at det optages paa den rette Maade — og fremfor alt: god Villie over hele Linien.

Der er een Ting, der burde være bandlyst mellem Kammerater — og derfor i Særdeleshed blandt Spejdere.

Det er Sladder!!!

Det mest modbydelige og tarvelige, der findes i denne Verden.

Og dog — ak ve — saa saare almindeligt.

Ork ja, vi kender Rumlen. Man har siddet hyggeligt og rart, men nu maa den ene bryde op.

Hun kan akkurat naa at faa Døren lukket — saa gaar den løs, og hun faar sit glatte Lag.

Du store Kineser. Sikke et Pigebarn, hun er — efter Hudflettelsen. Ære er der kun levnet hende i ringe Maader. Hvorimod hun er tillagt alle mulige nederdrægtige Egenskaber. Hendes nye Kjole, som lige er blevet beundret under mange „Næh, hvor yndig, den er“, bliver nu højlydt erklæret for mere end forfærdelig og under al Kritik. Etc. — I kender alle Rumlen.

Bare samtlige, forinden de udtalte sig saa dømmende om andre, nøje vilde genemtænke, hvorledes de selv stod i Forhold til det, de nu dømte om. Om de selv egentlig var et Haar bedre. Jeg tror, at der blev sladret mindre — nej, jeg tror slet ikke, der blev sladret, hvis det blev gennemført.

Husk at I er Spejdere, husk at Sladder er noget af det modbydeligste, uærligste en Spejder kan gøre sig skyldig i.

Altsaa — rens ud — væk med Sladdereren; tag jer i Nakken — og mind jer blot om jeres egne Fejl, saaledes at I, hvis I vil

sladre, kun gør det om de Fejl, I ikke selv har. **Probat Middel.**

Jeg synes tit, at § 4 bliver misbrugt.

Man hører saa ofte en Spejder sige til en anden, hvis hun ikke tumler af Sted efter hins Fløjte: „Kalder du det at være en god Kammerat“ eller „Synes du det er kammeratligt“ — el. l.

Det er efter min Mening ganske misforstaaet. Man maa ikke ved enhver Lejlighed skrigе op om dette. Det er et Kammeratskab for stort til.

Synes man, den anden godt kunde have givet en lille Haand — saa sig det roligt og behersket til hende — lad være med højt og tydeligt at vrissе ad hende, medens maaske et helt Kor staar og hører paa. Lad i det hele taget være med dette nok som bekendte Mukkeri.

Du faar ikke derved den anden til at hjælpe dig, du opnaar kun, at hun bliver gal i Hovedet, og du selv gaar i et Par Timer og samler Masser af Tanker, der strider mod § 10 i Spejderloven.

Bekæmp det — Ingen af jer vinder noget som helst — medens maaske et roligt, behersket Svar paa hendes Vej, kunde have gjort Underværker.

Mærk jer Historien om Sokrates.

Han fulgtes med nogle Venner, og de mødte da en Mand, som Sokrates hilste yderst høflig, medens den anden saa uforvarende skammet paa ham.

Vennerne sagde da til Sokrates, hvorfor han dog vilde hilse paa saadan en Tølper.

Sokrates svarede hertil: „Fordi han er uhøflig, behøver jeg dog ikke at være det“.

Det er en umaadelig sund Betragtning — og Analogien kan bruges i mangfoldige Tilfælde. Og husk.

Er der noget, der skal være til blandt Spejdere, saa er det Kammeratskab — det største af alt.

Den Spejder, der faar det Stempel paa sig, at hun er en god Kammerat — hende tager jeg min Hat af for. For saa er hun af den rette Støbning.

Og husk paa, du der gaar rundt og tror, at du er en god Kammerat, at det fordrer uendeligt meget — det fordrer mere end dette at kunne sidde at have det hyggeligt ved et Tebord og snakke den anden efter Munde. ...le.

„Gør ikke dit Hjem til et Hotel“.

Mange Unge gør det. Aften efter Aften er de ude og kommer kun hjem for at spise og sove, Hjemmet er altsaa kun et Hotel for dem, hvor de sover og spiser.

Jeg hørte nylig en Fader sige til sin attenaarige Søn: „Hvortil troer du egentlig, du har dit Hjem?“ Hvortil Sønnen, som er i Forretning hele Dagen og ude om Aftenen, svarede: „Til at sove ud, i“. Det var altsaa det Sted, hvor han kunde sove ud, naar han havde moret sig, Forleden Dag spurgte jeg en ung Mand om, hvorledes det gik hans Søster: „Det ved jeg ikke, vi mødes kun om Middagen, naar jeg endelig en Aften er hjemme, er hun ude, saa vi taler aldrig sammen“, svarede han, de kom kun hjem for at spise og sove. Dette er et Par Eksempler paa, hvorledes man gør sit Hjem til sit Hotel, og jeg kunde finde mange endnu. Hele Dagen er Børnene paa Arbejde, de kommer hjem til Middag, den skal sluges og saa af Sted, og naar Forældrene har sovet i mange Timer, kommer de Unge hjem for at sove ud. Der findes sikkert ogsaa en Del Spejdere, som altid er paa Farten om Aftenen, skønt jeg nu troer, vi Spejdere holder os mere til vore Hjem end andre Unge; det er for de Spejdere og andre Unge, som aldrig kan blive hjemme, jeg skriver dette, **prøv at finde Glæde ved en hyggelig Aften hjemme**. Naturligvis skal man have Lov at gaa til Bal og i Theater og mere sig, man skal bare forstaa at hygge sig hjemme og være hos sin Familie, man har sit Hjem for at opholde sig der, og for at være sammen med sine kære der.

Den Dag kan snart komme, hvor man intet Hjem har mere, og saa vilde man gøre alt for at have et. Der er da intet saa dejligt som at komme hjem efter en streng Dags Arbejde og have en hyggelig Aften hjemme og drøfte Dagens Begivenheder. Alle I, som altid skal ud, prøv nogle Aftener at være hjemme ved en Bog eller et Sytøj, **prøv at finde Glæde ved at have et Hjem og gør dit Hjem til det,**

det skal være for dig, nemlig det Sted, som er det bedste for dig i Verden.

Naar man har sit Arbejde hele Dagen, saa trænger man ogsaa til at komme ud; men vi maa ogsaa sørge for, naar vi aldrig er hjemme om Dagen, at have Aftener hjemme samlet med Familien, hyggeligt samlet om en Bog eller Musik, er vi aldrig hjemme gør vi vort Hjem til et Hotel for os, og det er meget forkert.

„den lille krøllede“.

Apropos vore Emblemer m. m.

I mange Aar har et af de Spørgsmaal, som Publikum altid stillede os overfor, været dette: hvorfor gaar I med al den Pynt paa jer? Er disse Emblemer og Due-lighedstegn et Udslag af Nødvendighed eller Forfængelighed?

Mange Svar er blevet givet paa dette Spørgsmaal i Aarenes Løb og noget nyt skal ikke siges her, idet jeg kun drager Spørgsmaalet frem for derigennem at fremkomme med et Forslag.

Jeg finder nemlig vore Emblemer baade praktiske og smukke. Vor Uniform er ikke overlæst med Dingel-Dangel, og især nu da alle Farverne efterhaanden er blevet afstemt, synes jeg, at vi er kommet ganske væk fra „Fastelavnsriset“.

Imidlertid er der eet Hæderstegn, som jeg synes, at vi mangler. Jeg er ingen Tilhænger af straks at hoppe med, naar andre Korps indfører noget nyt, men jeg mener dog, at vi i mange Maader kan lære og bør lære af hinanden. Det danske Spejderkorps har indført en meget smuk og beskeden lille Lilje (vistnok Guldilje,) som hedder 10 Aars Liljen. Den bæres paa Kraven. Dette Hæderstegn synes jeg, at vi burde indføre i Pige-spejderkorpsen. Det er en meget smuk Tanke at hædre trofaste Spejdere og Førere, som holdt ud gennem 10 lange Aar, med et saadant Mærke.

Det er ikke nogen ringe Ting at give sin Fritid til en Sag gennem 10 Aar. Det viser Kærlighed til Sagen og Trofasthed i Tankegangen og er vel fuldt saa meget en Paaskønnelse værd som mange af de andre

gode Færdigheder, om hvilke Spejderne bærer synlige Vidnesbyrd.

Jeg lader herved Sagen gaa videre, idet jeg samtidig vil henstille til Bladet, at vi i dette fik en Liste over samtlige Pigespejdere i Danmark, der har arbejdet i Korpsset i 10 Aar og derover, samt en Fortsættelse af Artiklerne om „de gode gamle“ netop omhandlende disse 10 Aars Veteraner.

I. S. T.

I Tilslutning til ovenstaaende Artikel beder Redaktionen alle Tropsførere og Divisionschefer samt Korpssets Kontor indsende til Bladet en Liste over, hvilke Spejdere, der er 10 Aars Spejdere. Vi giver I. S. T. Ret i, at disse trofaste bør fremhæves.

Red.

Fredericia Trop 1918–1928.

Som en af Landets ældste Troppe — vist den tredje ældste — har *I. Fredericia P. Trop* den 7. Maj fejret sin 10 Aars Fødselsdag. Regner man med den allerførste spæde Begyndelse, der blev gjort i Fredericia paa at danne en Pigespejderorganisation, bliver Jubilæet snarere 20 Aars, skønt „Organisation“ kan man vist daarligt kalde den lille forpjuskede Trop, som i 1908–09 kæmpede for sin Eksistens.

Vi var en 9–10 Pigebørn, uden Gnist af Forbindelse med Korps eller andre Troppe, stærkt paavirket af den engelske Drengespejderbog i Ritmester Lembckes første Udgave. Vore Forældre saa med megen Vrangvilje paa vore Pionerinteresser, hvilket bl. a. gav sig haandgribeligt Udslag i, at de pure nægtede os Anskaffelse af Uniformer, som derfor indskrænkede sig til: Spejderhat, Stav og et blaat Silkebaand flagrende fra venstre Skulder.

Rapporter og Dagbøger fra denne Trop findes naturligvis ikke, saa jeg skal ikke kunne sige, hvorlænge den eksisterede, sandsynligvis kun en Sommer. Vi vakte enorm Opsigt, hvor vi viste os, og var, det kan desværre ikke nægtes, meget lidt populære, saa jeg mindes, at vi for det meste holdt til i en Have omme bag Vol-

dene, og da vi en enkelt Gang vovede os ud til fremmede Egne, blev vi straks indviklet i Kamp med en Flok Drenge og fik de fleste af vore Stave knækkede. Som man ser, dyrkede vi ikke i nogen fremtrædende Grad de kvindelige Sysler, og da Troppen senere paa Grund af indre Uroligheder — skønt vi i Begyndelsen straffede enhver Opsætsighed med Buksevand — gik i Spaanerne, som ret og rimeligt var, var det til almindelig Beroligelse for Skole og Forældre.

Den oprindelige Pigespejdertrop, Stammen til den nuværende *I. Fredericia P. Trop*, dannedes saa i Maj 1918 af *Sarah Juel-Jensen* og *Louise Thomsen* med en halv Snes Spejdere. En stor Basar med en utrolig Bunke hjemmelavede Haandarbejder og andre Kunstgenstande gav Penge i Kassen og Fart i Troppen, der hurtigt kom op paa en Snes Spejdere. *Sarah Juel-Jensen* blev gift, og i de følgende Aar lededes Troppen af Firkløveret: *Louise Thomsen*, *Ellen v. Voss*, *Karin* og *Inge Boye Petersen*, der hver for sig gav Grundtrækkene i Troppens senere Udvikling, (taget i Navnenes Rækkefølge) 1) dens gode Sammenhold, 2) dens Gæstevenslighed, der skaffede den mange Venner i Landets øvrige Troppe, 3) dens indre Organisation og sikre Arbejdsevne. (Man ser Resultaterne af Rugbrødsindsamlingen i Febr. 1920)! og dens — nej, de mindre straalende Sider omtaler vi ikke, man skal ikke drille Fødselsdagsbarnet.

Saaledes saa Troppen ud i mange Aar, til den under *Ellen v. Voss'* og *Søkker Pinborg's* Regime gled ind i roligere Baner, ført af den Udvikling, der har gjort sig gældende indenfor hele Korpsset.

Og skal jeg give Fredericia Spejderne et Ønske med ind i de næste 10 Aar, da maa det blive dette, at de nuværende Førere, Tropsfører *Edith Schausen-Petersen* og Ass. *Christa Kirkeby* vil kunne frembringe en lykkelig Blanding, Fremtidens Produkt: En Trop, der i nøje Samarbejde med Division og Korps uhindret maa bevare sit eget Præg.

Inge Kragh,

f. Boye Petersen,

Tropsraadsmedlem.

Pigespejdernes Verdenskongres i Ungarn.

Som Det danske Pigespejderkorps Delegerede ved Kongressen i Ungarn meddeler jeg herved Bladet „Pigespejderne“ mine Indtryk og igennem dette ogsaa mit Korps og dets Medlemmer.

Der er repræsenteret 30 Lande. De interessanteste er vel nok Indiens Repræsentanter, der gaar rundt og fryser i en for Buda-Pest meget lav Temperatur — i mange, mange Aar har de ikke oplevet en saa kold Maj. Saa er der Kina, Australien, U. S. A., i flotte, grønne Uniformer, mørkegrøn, blød Filthat og dito Ruskindsbælte, paa Hatten deres Spejdermærke i Filt og paa Kraven oxyderede Bogstaver, G. S., Girl Scout, stor grøn Ruskindstaske i Haanden og lang, grøn Ulster med grønt Silkefor. Der er tre Damer, og de er alle ens. — Polen i graa Uniform, nærmest Sportsfacon, blød, graa Filthat, rødt Silkeslips og mange fine Medaljer paa Brystet; en lille, tavs Islænderinde, en livlig Pariserinde — dog uden Pudder og Læbestift. En klog, men meget fremtrædende „Deutschland“, som jeg kalder hende. Jeg modtager hende altid med den Hilsen: „Komm zu Dänemark, Deutschland!“, hvortil hun smiler overbærende.

Ja, det er helt umuligt at opremse alle karakteristiske Personer, som repræsenterer de forskellige Lande; der er Finner — 28 ialt —, Serber, Litauer, Letter, en Luxemborgerinde, der hver Dag modtager med Posten en dybrød, stor Rose, som hun bærer paa sit Bryst (endnu er der Riddere til!), der er brede Hollænderinder, lange tynde Englænderinder og en stilig Svensker. Navnene er ogsaa interessante, van den Bergh, Malkowska, Aas, de Broquille, Perkins, Dame Furlse, Hertwig, Bredvei, Donner, Vainikoinen, Lagerkrantz, Magnusdottir, Piepers; det er et interessant Selskab at hedde Petersen i, men det klinger maaske, som det ungarske Navn Rózsavölgye lyder i mine Øren. Efter denne ret lange Indledning, som kun er gjort for at sætte mine Læsere i international Stemning, gaar jeg over til Dagene, der svandt.

Mit første Indtryk er

officielle Modtagelser, Aabning af Udstillinger, Overværelse af Parader,

henholdsvis af ca. 8000 Drengespejdere og 3000 Pigespejdere, afsted suser vi i lange Rækker af Biler, der holder uden for Sct. Gellért Hotel, et Pragthotel med Beliggenhed ved Donau og en af de store, skønne Broer. Mit Værelse har Nr. 437, alle Værelser med Badeværelse og Entre, Værelset saa stort som en lille Landsbykirke i Danmark. Vi var ca. 80, der sejlede med Damper fra Wien til B.P., mange Hundrede Pigespejdere modtog os med „eljen, eljen“ — Hurra, officielle Taler af Undervisningsministeren og en Pigespejderfører og Drengespejderfører, Fotografering, hjem til Hotellet Sct. Gellért, et moderne Pragthotel, som de selv siger i deres Fører, „ein mit verschwenderischem Luxus ausgestattetes Hotel, es ist ein wahres Palais“, hertil maa føjes, at alle de delegerede (vi er ca. 36) er Byens Gæster i de 14 Dage, vi er her, og vi bliver behandlet som smaa Fyrster.

Første Morgen aabnede vi

Pigespejdernes Landsudstilling,

for første Gang beundrede vi den nationale Kunst: Broderiet, hvor Farver og bestemte Tegninger saasom Tulipaner og Bomuldsblomster gaar igen i alle mulige Former og Farver, det er Aarhundreder gammel Kultur, der her bliver opelsket i den opvoksende Ungdom, karakteristisk er det at se, at med Udførelsen af Haandarbejdet er det Hensigten fuldstændigt at dække det oprindelige Stof, hvad enten det er Tyll, Lærred, Silke eller Skind. Saa kom en dejlig Rundtur i Automobil for at se B.P.s skønne Beliggenhed, Visit i Burgslottet, hvor der i en Sal alene hænger 8 Lysekroner af Sølv, som vejer 1 Ton Styk-

ket og sammen med Lampetterne oplyser Salen med 20,000 Lys. Atter afsted i Bil, til Aabningshøjtidelighed af en Udstilling af ungarsk Kunst;

Erkehertug Joseph Franz aabnede Udstillingen.

Saa var det Tiden, at vi skulde være hos Erkehertugparret til Te. Joseph Franz' Kone, Erkehertuginde Anna, en ung Dame paa 22 Aar, er Pigespejdernes øverste Chef, hun er selv ivrig Pigespejder, Moder til 3 Døtre, den sidst ankomne var Skyld i, at kun Erkehertugen modtog os i det skønne Hjem, men han blev hjulpet i sine Værtspligter af en udsøgt Skare af Landets Aristokrati.

I Morgen skal vi atter til Hertugparret, da Erkehertuginde vil se os, har hun sagt, men som Erkehertugen sagde ude paa Slotstet Parad: „Denne Gang faar De ikke noget“. Dette blev dog ikke sagt officielt. Parret er meget elsket, Ungarerne er absolut Monarkister, og mange ønsker dem paa Ungarns Trone i Stedet for Otto, Zitas Søn. Statholderen, jeg regner med at „Reichsverweser“ betyder dette, Niklas Horthy de Nagyabánya repræsenterer Otto, men

den, der virkelig har Magten, er Ministerpræsidenten, Grev Stephan Bethlen;

de bor begge paa Slottet, men det har en saa stor Udstrækning, at jeg tror ikke, de nogensinde træffes paa Trappegangene.

Den første Dag afsluttede med Middag i Sct. Gellért med Zigeunermusik, for hvilken B. & P. er berømt; de bedste og mest berømte Orkestre er her i B. & P., og efter Klokken 1 slutter Orkestret, og Primoer spiller saa privat ved et eller andet Bord, ganske stille for en bestemt, jeg har set det flere Gange; det er meget ejendommeligt, Zigeunerne spiller lige ind i Mandens Øre, Musiken høres næsten ikke ved Nabo-bordet, Manden ser ud, som han har faaet en Indsprøjtning, der hensætter ham i en anden Verden, han nynner sagte med, han sidder i en Rus, dog ikke af Vin, men af Toner; hvis Zigeuneren hører op, lægger han flere Penge paa Bordet til ham. Ejendommelige er disse Scener for en forholdsvis kold Nordbo.

Anden Dag Udflugt til Balalonsøen og Badet: først med Tog. Paa en Station, vi

passerede, var et stort Orkester fra et Internationalt opstillet, det spillede for os, mens vi holdt. Ved Ankomsten til den By, hvorfra vi skulde sejle, stod Byens Skolebørn opstillet paa Perronen, en Afdeling, vistnok noget lignende vore F. D. F., dog var de voksne. Skolebørnene sang trestemmigt, en eller anden officiel Mand talte inderligt til os, dog paa Ungarnsk, derfor intet Referat! „F. D. F.“ fulgte os til Damperen, og der var virkelig „lagt den røde Løber ud“, som vi siger i Danmark, rød Løber, Flagguirlander førte os fra Vejen ned til det flagsmykkede Skib, og ved Udsejlingen stod paa den yderste Mole „F. D. F.“ og sang, atter flerstemmigt, blandt andet

den skønne, ungarske Nationalhymne,

der er saa køn og karakteristisk, at man faar Taarer i Øjnene, naar man hører den. Den lyder, som om et helt Folk græd over deres tabte Folk og Land.

Om Aftenen ankom Sir Baden Powell og Hustru, der er Erkehertugens Gæster under Opholdet. Næste Dag er Søndag; først Gudstjeneste i de Kirker, hvortil vi hører — der er jo flere forskellige Religioner repræsenteret, — derefter Automobil- og Spadseretur igennem mange skønne Gader og i Stadtpark; man længes snart efter at gaa, endnu er det lykkedes mig at faa blot et lille Kvarters Spadseretur gennem nogle Gader — for at kigge lidt paa Vinduerne, det er jo alle Kvinders Fryd, og fordi man er delegeret, er man dog Kvinde, og jeg har prøvet paa at se, hvad et Par Sko koster (B. & P. er jo berømt for sit kønne Fodtøj), naar jeg suste forbi i Bil, men endnu er det ikke lykkedes mig. — Afsted i Bil igen for at se et Pigespejderhjem, det, vi kalder Tropslokale. Her tror jeg, jeg vil gøre et lille Sidespring og

fortælle lidt om Pigespejdersagen i Ungarn —

det vil sikkert interessere Pigespejderne i Sønderborg.

Pigespejdersagen her er en Nationalopgave, Ministerium, Skole og Kirke har taget den i sin Haand, anerkendt Sagen som en absolut Nødvendighed for den moderne Uddannelse af al Ungdom, derfor har Pigespejderne det saa let, og dog saa svært, her i

Ungarn. Intet kan de forandre eller bestemme selv, det skal anerkendes af ovennævnte tre Hoveder, men derfor er der ogsaa ca. 6000 i den forholdsvis lille Del af Landet, hvori der findes Pigespejdere, ude paa Landet, i de store Landsbyer, føres en Tilværelse som i Danmark for 100 Aar siden. Jeg har set det og prøvet det personligt. Paa en stor Krydsningsstation, hvor der var en Times Ophold, var vi tre Personer, der nær var omkommet af Sult, fordi der havde været 6 Gæster at spise til Middag paa det største „Gasthaus“; de to andre Steder, hvor vi forhørte om Mad, havde de kun Øl og Vin. Tilbage til Pigespejderne. Den er altsaa en anerkendt Sag, Pigespejdersagen. I hele Danmark er der tilsammen ca. 3500 Pigespejdere fordelt i Korps, i B. P. er der ca. 6000.

Der er Alvor, der er Disciplin

i Sagen her, ikke noget Legeværk. Derfor er ogsaa Tropslokalerne i Skolerne, derfor faar de fri, naar de skal ud paa Tur, derfor tager Skolerne alle Hensyn til Pigespejdernes Arbejde og samtidig anerkender Skolerne, at Pigespejdersagen er en sideordnet Uddannelse til Skolerne. (En dansk Pigespejderfører sukker i Løn!) Derfor er Arbejdet til Gengæld i Korpset meget alvorligt, og der er meget streng Disciplin.

Efter at have spist Middag i Sct. Gellért suser Bilkaravanen ud til Stadion til

Drengespejderparade for Sir Baden-Powell.

Ca. 8000 Spejdere marcherer ind Trop efter Trop; man tror ikke, det vil faa Ende. Paradeskridt hele Pladsen rundt, de, der har været prøjsisk Soldat, ved nok, hvordan Benene maa stemples mod Jorden. Dejlige, silkebroderede Faner med Syrener og Roser i Toppen lyser op i denne levende, ensfarvede Mængde. Selvfølgelig er der et eller andet karakteristisk ved den internationale Spejderuniform, det er Dusken i Hatten, den ligner en pragtfuld Paradisfugl fra en Modedame-Hat for nogle Aar siden, har ogsaa samme hvidgule Farve, men det er en bestemt Slags ungarsk Græs; skønser det ud, da alle 8000 svinger med Hattene, de gule „Fjer“ flager i Luften, og der raabes „eljen! eljen!“. Alle synger

Nationalhymnen, og Baden Powell taler, og, selvfølgelig begynder Regnen at strømme ned, hvilket ogsaa B. P. bemærker, at det skal regne, naar han overværer en Parade. Hans Ord bliver gentaget paa Ungarsk gennem to kæmpemæssige Raabere. Saa begynder Øvelserne. Stafetløb, alle mulige frie Øvelser. Et nydeligt Arrangement var en hel Mængde Drengespejdere paa Cykle. Mellem Egerne var trukket enten hvide, grønne eller røde Strimler, de kørte nærmest Kunstkørsel, og tilsidst stod de alle stille ved Side af deres Cykle og dannede et mægtigt B. P. (Baden Powell) i de ungarske Nationalfarver, morsomt nok danner det jo ogsaa Forbogstaverne til Navnet Buda Pest. Vi forlod Paraden, inden den var forbi; nogle af os havde Invitationer til Te i ungarske Hjem. Norge, Holland og Danmark skulde til Grev Festetics og Frue, der allerede den første Dag havde slaaet sig paa Norge og Danmark; vi blev alle Dus og meget gode Venner! Grevinden hørte til den Kreds af Damer, der er Patronesser for Pigespejderne, og havde selvfølgelig været med til at arrangere hele Kongressen. De var begge ivrige Spejdere og begge hele Tiden i Uniform (en god Ide for vore Korps- og Tropsraadsdamer hjemme). Vi havde en interessant Eftermiddag hos Greveparret og kom ind i saa

mange ungarske Forhold, som jo ellers er en lukket Bog

for almindelige Turister. Ganske interessant var det at høre om ungarske Legender, om Tartarernes Indfald i Ungarn, om de bestemte Blomsters Form i de ungarske Broderier; Fortællingen blev ledsaget af Forevisning af skønne, farvelagte Billeder og deres egne, hundrede Aar gamle, broderede Gardiner. Vi fik ogsaa at vide, at Grevens Tante havde været Hofdame hos Kejserinde Elisabeth paa den Tid, da hun blev myrdet. Jeg benyttede mig jo af Lejligheden til at faa mit Kendskab til min Yndlingsskikkelse blandt Kvinder uddybet.

Dagen begynder med officiel Modtagelse paa Slottet hos Rigsforstanderen, Niklas Horthy de Nagyvámbja. Pragtfulde Hellebardister modtog os; navnlig lægger man

Mærke til deres lysegule, lave Kravestøvler og pragtfulde Hjelme. Modtagelsen foregaar i den tidligere omtalte pragtfulde Marmorsal; vi staar opstillet i en lang Række, dog staar hvert Lands delegerede et Par Skridt foran de andre. En fin Uniform træder ind og melder Rigsforstanderen, Døren aabnes, og iført Admiralsuniform og fulgt af en Adjutant træder den Mand ind, der skal holde Tronen parat, til lille Prins Otto er 18 Aar. Vi staar opstillet i alfabetisk Orden, begynder med Amerika, Østrig, som hedder Austria, kommer altsaa foran Danmark. Paa tre Sprog underholder Rigsforstanderen os. Til Danmark sagde han, at han var som falden ned fra Skyerne, da han erfarede, at ungarske Søspejdere havde vundet første Præmie ved et internationalt Søspejder-Stævne i Danmark — hvordan kunde det gaa til? Ungarn havde jo intet Vand. Hertil svarede jeg, at det maatte være den sædvanlige Disciplin blandt ungarske Spejdere, der ogsaa her gjorde sig gældende, saa de ogsaa paa Landjorden kunde uddanne sig til Søspejdere.

Klokken 4 samme Dag kørte vi op foran et af Byens største Teatre; her var arrangeret en

Gallaforestilling til Ære for de udenlandske Gæster.

Vor gamle bekendt, Erkehertug Joseph Franz sad i Kongelogen, en pragtfuld Buket i Ungarns Nationalfarver med Baand var blevet overrakt ham. Under Forestillingens Forløb var de delegerede tilsagt til Besøg i Logen, og vi skiftedes til at udfylde de røde Føjlsstole ved hans Side (mere eller mindre).

Programmet var her som over alt storstaaet! Der var Prolog, Chefen for de ungarske Pigespejdere holdt Tale paa Ungarsk, Engelsk og Tysk, derefter talte Lady Baden-Powell — med en pragtfuld Buket i Favnen — til os paa Engelsk. Korsang (3-stemmig af ca. 200 ensklædte Pigespejdere). (Her maa jeg lige indskyde et Billede af Pigespejderuniformen: Jakke af lysebrunt Lærred, brunt Læderbælte, til Galla plisseret brun Nederdel, ellers almindelig glat, brun Hat uden Hagerem, paa venstre Side ses Rangen, stor Kokarde af enten brunt eller lyseblaat Silke, og Guldsnores

nes Ornament viser Rangen, dog var Chefens Kokarde helt af Guld, paa Kravens to Spidser ses de samme Ornamente, brune Skindhandsker; en nydelig og meget kvindelig Dragt!)

Tilbage til Festen!

Der oprulledes Billeder af Ungarns Saga, af Sæder og Skikke

gennem mange, mange Aar, Czardas blev danset i alle mulige Nationaldragter, højrøde, lange Støvler med Sporer, blinkende Tiaraer paa Hovedet, Masser af flagrende Silkebaand, lyse, struttende Silkeskørter, Silkeveste, smaa, bitte Silkeforklæder i skønne Farver — Læserne vil kunne forstaa, at Ord giver et fattigt Billede af al den Farvepragt. Flere Gange følte jeg mig henvist til vort kongelige Teater, naar det opførte en eller anden pragtfuld Ballet. Udførelsen her var saadan, at man troede at have et corps de ballet for sig, og saa var det kun Pigespejdere. Alle Arrangementer var indstuderet af Solodansere og danserinder fra Teatret.

Desværre maatte vi forlade Teatret under Forestillingen, da vi skulde

til Te hos Ministerpræsidenten, Grev Bethlen og Frue.

Ministerpræsidenten beboede en Del af „Burg“, der egentlig med alle sine forskellige Palæer danner en højtliggende Del af Byen; fra en stor Terrasse havde man en enestaaende Udsigt over Byen. Det mindede om en Teaterdekoration fra et Stykke, „London i Lygteskær“, der gik for mange Aar siden paa „Casino“ i København. Efterhaanden, som Mørket faldt paa og Lysreklamen blev tændt, Lys paa Sporvogne og Lys paa „Sejlmnibusserne“ paa Donau, følte man sig i Eventyrland, og endnu et skønt Minde rigere.

Den Aften, der fulgte paa, var den eneste, hvor man civil gik ud og saa lidt paa Budapest — Natteliv med Zigøjnermusik. Sent kom man i Seng, og tidligt maatte man op til

Modtagelse paa Raadhuset med Tale af Overborgmesteren, Dr. Ripka,

der i skønne Ord hyldede Nutidens Kvinder med de mange Opgaver. Den taltes paa

Ungarsk, Tysk og Engelsk. Næste Modtagelse foregik en Time senere i det skønne Parlament. Atter Taler paa tre Sprog, Svar taler paa Ungarsk, Engelsk og Fransk og Gennemgang af Parlamentet, hvor vi i en Loge overværede et Møde, hvor der med ægte sydlandsk Varme blev talt for og imod en ny Folkehøjskole; det var ikke kedelige Arm- og Hovedbevægelser, der blev udført for at overbevise Modstanderne, desværre fløj der ingen Blækhuse gennem Salen i de Øjeblikke, vi var der; det er jo ellers et ret anvendt Projektil, hvis der ikke tilfældigvis benyttes skarpere. Om Eftermiddagen skulde

Pigespejderparaden for Sir og Lady Baden-Powell

finde Sted, og selvfølgelig styrtede Regnen ned, da Baden-Powell viste sig, men det er han jo vant til, og stakkels 3000 plisserede brune Nederdele, der ved den Lejlighed virkelig gik i Vasken!

Et herligt Syn var det at se, hvor alle Piger kunde marchere den meget vanskelige Parademarche, selv bærende de store Silkebannere, der blev sænket, da de defilerede forbi Verdensspejdercheferne, Rigsforstanderen, Erkehertugen, den ungarske Pigespejderchef og nogle Ledere inden for Drengespejderne. Derefter fulgte Opvisningerne i „Første Hjælp“, og havde den første Forbidefilering virket smukt og afstemt, saa maa jeg sige, at denne, hvor de alle var forbundet et eller andet Sted paa Legemet, den virkede paa Lattermusklerne, hvad enten de gik med en struttende, indbundet Tømmelfinger eller hinkede paa et Ben. Den ene havde et Øje forbundet, den anden en Arm opbundet; en blev tabt fra en ikke helt sikker Nødbaare, fremstillet af to Stænger, Frakker eller Bælter. Saa kom alle de forskellige frie Øvelser, og der maatte man beundre den korte Tid, det tog, inden alle disse Tusinder Smaa piger havde indtaget deres Pladser i smaa Afdelinger, og paa et givet Signal begyndte alle samtidig, nogle dansede, andre signaliserede, spillede Bold, gjorde gymnastiske Øvelser, nogle viste, hvor hurtigt de kunde tage Hat, Tørklæde og Bælte af, løbe nogle Skridt tilbage, atter frem og tage det paa. Det er jo umuligt at opremse alt;

det hele var en stor Myretue

af fægtende Arme og Ben. Madopvisningen var ogsaa morsom, nogle skrællede Kartofler, og andre lavede Strulddejg, en meget anvendt Melspise, de kappedes om, hvem der blev først færdig.

Saa suste vi i Bilerne op til Observatoriet, der ligger paa Schwabenberg; der fik vi ingen Stjerner at se, men maatte nøjes med at beundre alle de nye fine Apparater til at tage Stjernebilleder med, og den mægtige Kikkert, der bliver indstillet i de forskellige Retninger ved elektrisk Kraft, uhyggelig og mægtig var Linsen. Paa en stor Restauration var der Festmaaltid med mange indbudte, for vistnok 50. Gang nød man den herlige Paprika; ens Indre føles under Nydelse deraf som Vesuv under et Udbrud, man føler den brændende Lava.

Derefter er det første Afsnit af Besøget endt.

Nu begynder altsaa Arbejdets Dage. Toget fører os til Slottet Parad, hvor Konferencen finder Sted. Det ligger skønt i en stor Park med tilstødende Skove mellem Bjerger. Slottet har tilhørt en Greve, der var Kommunist, han blev udvist af Landet, og Regeringen tog hans Besiddelser. Rundt i Parken er bygget en 3-4 Hoteller, en Bygning med Spisesal, en anden med Sal; der er Basar med alle mulige „Andenken“, Posthuse, Frisør etc., Promenade med Musiktribune. Paa Stedet findes svovlholdige Kilder, hvorfra Vandet drikkes — for hvad, ved jeg ikke bestemt, men en Dame, jeg talte med, brugte det for daarlig Mave. Ungarn ejer jo en Rigdom i sine Kilder;

der er vist intet Land med saa mange „Heilanstalten“,

Sanatorier og Kuranstalter som i Ungarn; der er mange varme Kilder, og Vandet indeholder Mængder af sundhedsbringende Egenskaber til Hjælp for lidende Mennesker. Alt er saa indstillet paa at drage Folk til Landet; det er for Eksempel saadan, at har man et Bevis for mindst 14 Dages Kurophold et eller andet Sted i Ungarn, faar man ved Tilbagerejsen indtil 75 % Nedsættelse paa Billetten.

Paa Slottet Parad begynder altsaa nu

det Arbejde, som har haft en saa festlig Optakt i Buda-Pest. Der arbejdes fra 9¹/₂ til 1, 2¹/₂ til 5 og igen fra 6 til c. 8. Naar man betænker, at

Foredrag og Diskussion foregaar i helligste Tilfælde paa Fransk, Engelsk og Tysk —

ja, jeg har hørt Svensk, Norsk, Finsk, Polsk, Tjekkisk og Serbisk, dog kun i enkelte Tilfælde, hvor det saa er bleven oversat paa et af de tre Hovedsprog —, saa kan man jo forstaa, at ingen kunde sove, navnlig da der til alle Spørgsmaal skulde tages Standpunkt og foretages Afstemning. Mange forskellige Spørgsmaal blev der arbejdet med. Det var nemlig Meningen nu at prøve paa at ændre Navnet Pigespejder, der er oversat i de forskellige Landes Sprog, kun i England hedder det scout for Dreng og girl guide for Piger. I mange Lande forlanger Drengespejderne, at Pigespejderne ikke maa føre Navnet eller det internationale Mærke, den franske Lilje. I de Lande, hvor Organisationen ikke er begyndt samtidig, er det ogsaa lykkedes dem at gennemføre Forslaget m. H. t. Mærket, saa til Eksempel Ungarn fører en Tulipan som Spejdertegn, Norge et Treklover, Holland en Stjerne, Sverrige en Fakkelt o. s. v. Paa denne Konference

ønskede Sir Baden-Powell gennemført et internationalt Navn og Mærke;

det kunde vi for saa vidt gaa med til, naar vi dog fik Lov foruden at bibeholde vort gamle Navn og Mærke. For hvad er en Gayswa i Danmark, dette Ord danner Forbøgstaverne til den nyoprettede internationale Pigespejderorganisation. Nej, Engländerne har intet „Sprachgefühl“, og ingen dansk Pigespejder vilde gaa med til blot at være en Gayswa, men selvfølgelig er det fordelagtigt med internationale Sammenkomster at have et internationalt Navn, Mærke og Flag. Idéen er jo god, navnlig i de Lande, der har indre, nationale Stridigheder. Sir Baden-Powell aabnede Konferencen med en af sine bekendte, rammende Taler; derefter var der Lejrbaal i Parken, Baalet blev antændt af Baden-Powell, og

Erkehertug Joseph Franz talte smukt om Flammen, der lyste, rensede og hævede os mod Himlen; en saadan Flamme var Spejderbevægelse ogsaa. Efter de officielle Baaltaler var der Underholning af Pigespejderne fra Byen Miskolcz, baade paa Fransk, Tysk og Ungarsk, Solosang, flerstemmig Sang, Recitation o. s. v., o. s. v.

I fire lange Dage arbejdede vi.

Der blev dannet en Sub-Komité, der gennemarbejdede alle Forslag

og tog Stilling i de forskellige Spørgsmaal, som derpaa blev forelagt de delegerede til Udtalelse og Afstemning. Hvert Land havde Rapport med over Arbejdet i sit Land, og der var ca. 30 Foredrag. Danmarks var Pfadfinderheim und Schule; det er et brændende Spørgsmaal og afstedkom en lang og interessant Diskussion, takket være Tysklands delegerede, Katharine Hertwig, en fuldstændig Kejserinde Augusta Viktoria-Skikkelse af Ydre, men det Indre var den moderne tyske Politikertype. Hun holdt selv nogle Dage senere et vidunderligt klart Foredrag uden Manuskript, fængslende os i næsten en Time. — En Dame, der ogsaa interesserede, var Lady Agnes Peel, hun er Parlamentsmedlem i England, og hun havde er morsom Form at modgaa paa, hvilket jo ikke var underligt; man skal nok være i Besiddelse af en kvik Aand for at sidde i det engelske Parlament. Holland virkede intelligent, Frankrig gratiøst, naar de talte; nærmere vil jeg ikke komme ind paa Konferencen, da Spørgsmaal og Beslutninger kun kan interessere Spejdere. Maaske kan det mere Læserne at høre, at Danmarks Repræsentant fik Opfordring til at sætte sig ved Sir Baden-Powells højre Side, Amerika ved den venstre. Jeg gjorde virkelig mit bedste for at gøre mit Land Ære! Han vidste godt, at vi kalte ham „Bademester Povlsen“, og det morede ham; han har en morsom barnlig Latter og en naiv og „ligetil“ Udtryksform, naar han taler, hvorfor jeg ogsaa fortalte ham, at han var den eneste Englænder, jeg fuldtud forstaa. De engelske Damer taler for fint et Sprog til, at Udlændinge kan følge dem.

En Søndag, der faldt midt i Konferencen, tilbragte vi i Byen Mezökövesd, hvor

Befolkningen om Søndagen bærer Nationaldragt, gaar i Kirke og samles uden for Kirken bagefter,

Mænd for sig og Kvinder for sig. Gad vide, hvad de bestiller, for der blev næsten intet sagt, de stod bare og stirrede. At fortælle indgaaende om Dragterne vilde blive en Roman for sig. Derfor kort og godt det karakteristiske: Mændenes Hatte ligner smaa runde Klovnhatte, der sidder og svæver oppe paa Hovedet, og har ligeledes som Klovnen en Elastik ned om Nakken. Hatten er pyntet med Blomster. Skjorten er fint broderet, for det meste rød; det morsomste er det lange Forklæde, som de er lige ved at træde i, det har det skønneste Broderi — enhver Salon-Sofa vilde glæde sig over at have det i sin Midte som Pude —, dertil Skaftestøvler, ja Benklæder er de jo ogsaa iført, men de er ikke bemærkelsesværdige. Kvindernes Dragter er først og fremmest farverige. Hovedbedækningen ligner vore nuværende Amerkerkyser, men gaar ud i en lang Spids og er kantet med en tyk Frynse af Uldgarn, den samme Frynse ses paa Skuldertørklædet. Det er dog kun Konerne, der bærer Tørklæder om Hovedet; den unge Pige er barhovedet, glat tilbagekæmmet Fletning med morsomme, broderede Baand i Fletningen. Ærmerne ligner smaa Balloner, og Nederdelen har 6 Meter Vidde og er plisseret; helt forneden breder den sig i Tunger, saa der forekommer en morsom søsyg Bevægelse, naar de gaar. De har en ganske bestemt Maade at sætte sig paa, og jeg lærte dem Kunsten af i Kirken; der havde jeg rig Lejlighed til at studere; for det første giver en katolsk Gudstjeneste ofte Lejlighed til at staa op og sætte sig igen, og jeg var jo lidt fraværende ved Prædiken, da jeg kun kan sige „God Dag“ og „Farvel“, „mange Tak“ og lignende paa Ungarsk. Den lærte Bevægelse anvendes over for en plisseret Nederdel. Dragten bestaar endvidere af det førnævnte Skuldertørklæde, broderet af Silke, og et lignende Tørklæde som Mændenes, med Broderi, og dér forekommer stadig tidligere omtalte Figurer som Tulipaner og lignende, Farverne er rød, blaa, grøn og gul. Det smukke ved Sceneriet foran Kirken var, at

man saa intet uden Nationaldragter, alt var Farver og Faconer,

som et moderne Menneske ikke ser til daglig; de smaa Piger lignede Drengene, med de lange, vide Nederdele (hos Børnene naar Nederdelene til Jorden!). Her gives ingen korte Skørter eller kort Haar! Heldigvis!! Da vi kom ud fra Kirken, var der opstillet 12 unge hvidklædte Piger med hvide og lyseblaa Kroner paa Hovedet, besat med saadanne Sølvkugler, som vi bruger til vort Juletræ. Kjølens Facon var den samme som den sædvanlige, de havde mange Rækker Sølvperler om Halsen og i Haanden Alterlys og hvide og lyseblaa Blomster; det var de saakaldte „Mariakinder“, som til vor Ære havde taget Opstilling foran Kirken. Nød vi de aparte Omgivelser, saa kan jeg kun sige, at Nydelsen var gensidig. Vi blev ogsaa beskuet. En gammel Kone spurgte min Sidemand, hvorfra hun var. „Amerika!“ lød Svaret, hvortil den gamle svarede: „Jøsses, Maria med Joseph“.

Vi aflagde et kort Besøg hos Amtmanden, der bor i Mezökövesd, besaa en Udstilling af Haandarbejder — for 17. Gang beundrede vi dem.

Befolkningen lever saa at sige af Broderi.

Mezökövesd bliver meget besøgt af Turister paa Grund af Nationaldragten; de tegner Mønstrene paa fri Haand; det er, som om de skriver, saa hurtigt gaar det.

Fra Parad gaar Turen videre gennem Ungarn til Universitetsbyen Debreczen, atter Modtagelse og Festmaaltid. 200 Pigespejdere aflægger Spejderløftet, de læser alle paa Universitetet og danner en Trop for sig.

Udflugt paa „Hortobögy“, de milevide Stepper med de ædle, ungarske Heste. Ungarns Prærie. Paa „Pustæn“ med Faarehyrderne, iførte de mægtige, hvide, uldne Kapper med sort Snorebroderi.

Saa gik Vejen tilbage til Buda-Pest til Modtagelse hos Erkehertuginde Anna, der frisk og glad modtog os i Spejderuniform.

Til Afslutning overværede vi en Gymnastikfest,

ca. 3000 Piger fra alle Borgerskolerne i Buda-

Pest, alle ens klædt, hvid Tophue, hvid Jumper af Lærred, blaa, plisseret Nederdel, sorte Sko og Strømper, Overtøj over venstre Arm, marcherede de ind paa Stadion, et vidunderligt Syn. Saa begyndte Opvisningen. I et Nu var de paa en eller anden vidunderlig Maade spredt over hele Pladsen med lige Afstand, næste Øjeblik laa alt Overtøjet i Bunker for hver 20 Piger, Overtøjet laa ogsaa i Geled. En Pige staar paa en lille Tribune, ved Siden af Byens kvindelig Gymnastikinspektør, med en Raaber i Haanden. En kort Kommando, et Slag paa en Klokke, Øvelsen bliver vist,

Militærmusiken spiller, og til dens Toner foregaar Øvelserne.

En Blanding af Plastik og Niels Bukh, vistnok et bestemt tysk System. Jeg saa noget lignende nogen Tid efter i Wien ved en Militæropvisning. Der anvendes ogsaa en lang Stok.

Til sidst en saa aparte Scene. Den gjorde et saa mægtigt Indtryk paa mig, at jeg maa have Lov til at fortælle den for sig selv, og jeg haaber at kunne fortælle den saadan, at det vil gaa Læseren, som det gik mig. Taarerne kom mig i Øjnene.

Nu er det altsaa Alvor. — Den sidste Aften er kommet,

der skal tages Afsked. Vi er alle civilt klædt. Brillanterne og for nogles Vedkommende Toiletterne er kommen frem; man kan studere de sidste Skrig fra Paris, London og New York. Vi sidder sammen, alle vi Trækfugle fra forskellige Lande, der har samlet sig for 14 Dage i Ungarn, dette skønne, interessante Land, og nu spredes vi atter i alle Verdenshjørner, meget har vi set og lært, stiftet Venskaber, ingen kan forstaa, at nu er det forbi. Efter Middagen samles vi alle paa et af Værelserne og faar skiftevis en hvid eller rød Rose i Haanden, de Farver danner med det grønne Løv Ungarns Farver, ned ad Trappen gaar vi til en Sal, hvor Ungarns Spejderchef staar med sin Stab af Hjælpere, og en efter en overrækker vi hende Rosen med et Par Ord; da vi ialt er ca. 90, er det jo efterhaanden en anselig Buket. Da den sidste er overrakt, taler hun paa Ungarsk til sine Hjælpere og overrækker dem alle hver nogle

Roser, saa hun til sidst slet ingen har selv. Da det hele er improviseret, virker den dobbelt skønt, Tanken: „Jeg har intet gjort, det er Jer, mine Hjælpere, der skal have Takken!“ Norges Chef overrækker hende en stor Blomsterkurv, hun faar Bøger, Dukker, Dekorationer; jeg overrakte hende vort Korps' Æresnaal. Vi græd, vi lo, Klokken blev 1, vi kunde ikke skilles. Paa sydlandsk Manér blev der ustandselig kysset paa begge Kinder.

Løfter om Breve, Fotografier, Frimærker, ja om alt, blev afgivet.

Afslutning. Tæppet maa jo gaa ned en Gang for sidste Gang, om det end ogsaa bliver rullet op og ned mange Gange. Jerntæppet falder, fordi det skal — — —

Vi rejser alle bort med Ønsket om, at vi hver fra vort Land kan sende mange Turister til Ungarn, mest for deres egen Skyld, fordi de derved skaffer sig en stor Oplevelse, samtidig med at de glæder Ungarerne.

Fromse.

Hallo Patruljeførere!

Tropshunden udgaar nu, men i Stedet vil der komme nogle Opgaver, Konkurrencer o. s. v. for de smaa. Disse Opgaver vil maaske falde dem lidt vanskelig, saa vi vil bede Jer om at hjælpe dem i Begyndelsen, dog ikke saaledes, at I løser Opgaverne før dem. Mange af Opgaverne bliver dog saadanne, at de ogsaa bliver for Jer ældre. Men hvis I vil hjælpe de smaa lidt paa Gled, vil de sikkert faa mere Interesse for Opgaverne og for hele Bladet, og det var gerne det, vi skulde have frem.

Noget af det, der hjælper allermest til at samle Spejderne, give dem Forstaaelse af at tilhøre et Korps, er Korps-turnering og Førerkursus; det følte man rigtigst nu, vi var samlede paa det vidunderlige Brahe-Trolleborg.

Det at være sammen med flere Hundrede Kammerater, at færdes med Chefen og Souchefen, forøger Glæden ved at være Spejder, man kommer til at elske sit Korps.

Hvor kan vi være taknemlige for, at saadan to vidunderlige Mennesker staar i Spidsen for Korpset, for det kan nu ikke nytte: „Som Herren er, saa følger ham hans Svende“.

Hvor kan vi lære af dem. Er de ikke helt ud det, som vi synes en Spejder bør være?

„Ja,“ ved jeg der vil blive svaret, det var vi alle enige om. I disse dejlige Dage, vi tilbragte sammen, blev der atter og atter sagt: „Og saa har vi de bedste og mest rettænkende Mennesker i Spidsen for vort Korps; saa længe vi har en Chef og Souschef som disse, skal vort Korps nok trives og vokse“.

De hjælper og bevirker, at Korpsfølelsen, som enhver Spejder skulde have, vokser og bliver til en virkelig Grundpille.

International Post Box.

Greetings to you from The American Girl and the International Post Box!

We have had several requests recently at this office for Girl Guide correspondents from Denmark and I am enclosing herewith the names and addresses of the girls who are eager to carry on such a correspondence.

Dorothy Brownlee, Hillcrest Apartments
Sagamore Road, Bronxville, New York.
U. S. A. 14 years. Language: English.

Dagmar Gravesen, Askov, Minnesota,
U. S. A. 14 years. Language: Danish.

Martha Ostrander, 428 Spruce Street
Roselle Park, New Jersey. U. S. A. 14 years. Language: Danish and French.

Alice Stukey, Waterville, New York.
U. S. A. 16 years. Language: English.

Landet over.

Sjællands Division Juni og Juli 1928.

Rapporter indgaaet fra Roskilde, Vordingborg, Birkerød, Frederiksværk, Stege, Kalundborg, Korsør, Samsø, Næstved, Rønne, Sorø, Faxe, Lillerød, Slagelse.
Roskilde: 3/6. 7 Spejdere, der staar i Sanitets-

kolonnen, gør Vagttjeneste ved Folkefesten i Rysgaard Dyrehave. Deltager i Lejren fra 9/7.

Vordingborg: 15/6. Salg af Valdemarsflag. Samarbejde med Stege. Deltager i Lejren fra 9/7.

Birkerød: Fører Karen Helle-Helving bortrejst, ny Fører Olga Rielbergen. Tropsraadmøde 13/6. Frk. Blichfeldt valgt til Formand. Troppen faar nyt Lokale hos Frk. Rielbergen. Deltager i Førerkursus.

Frederiksværk: Flagsalg, Træning, Førerne deltager i Førerkursus. 1 Tilgang.

Stege: Troppen deltager i Lejren fra 9-14.

Kalundborg: Træning til 2. Kl. Deltager i Lejren fra 9/7. 3 Tilgange.

Korsør: 6 Spejdere tager 2. Kl. Week-end til Lindeskovgaard 24/6. Deltager i Lejren og Førerkursus.

Samsø: Træning til Lejren, og Troppen deltager fra 9/7.

Næstved: Flagsalg, Træning til Lejren. Troppen deltager fra 9/7. 1 Tilgang.

Rønne: Flagsalg, Træning til Lejren, Troppen deltager fra 9/7. 1 Tilgang.

Sorø: Rekrutprøven tages af 13 Spejdere. Arbejdet indstillet til August. Føreren bortrejst.

Faxe: Arbejdet indstillet. Sygdom i Førerens Hjem. Sælger Fredsmærker 2/6.

Lillerød: St. Hansfest, Troppen faar et Flag overrakt af Herr. Kasserer G. Larsen. Føreren deltager i Førerkursus.

Slagelse: Træning til Lejren. Troppen deltager fra 9/7.

Samtidig med Rapporterne har Førerne i Divisionen udtrykt deres Glæde og Taknemlighed over Lejr-opholdet paa Brahe-Trolleborg, hvilket det glæder mig at videreføre til Chefen og Souschefen.

Ida Thorbek,
Divisionschef.

Lolland-Falsters Division. Juni 1928.

1. Sakskøbing Trop: Rekrutter 2, 2. Kl. Spejdere 8, ialt aktive Spejdere 10, 5 Væbnerspejdere. 3/6 Kirkegang 10 Spejdere mødte. 7/6. Tur til Holme-skoven, 8 Spejdere mødte. 15/5. solgte Spejderne Valdemarsflag. 20/6. Tur til Kulhøj, 9 Spejdere mødte.

1. Stubbekøbing Trop: Troppen var d. 24/5. indbudt til at se Lysbilleder i Missionshuset („Vort Land“). 10/6. Tur til Abildvig, 18 Spejdere deltog. 26/6. Førermøde. En Del Spejdere træner til 1. Kl. Prøven.

Martha v. Voigt,
Divisionschef.

Fyns Division. Juni og Juli 1928.

Rapporter indgaaet fra Odense, Svendborg, Faaborg, Ærø, Middelfart, Rudkøbing og Nyborg Troppe. Odense: Troppen har assisteret ved Valdemarsdag og Børnehjælpsdag, træner til Turnering. 4 Tilg. Svendborg: Troppen har sammen med Korinth, Rudkøbing, Nyborg Troppe og enkelte Spejdere fra Faaborg haft St. Hansbaal paa Taasinge. Søndag d. 24. Parade for Deres Majestæter Kongen og Dronningen. 2 Tilg. 1 Afg. Ærø: Troppen har haft St. Hansbaal sammen med K. F. U. K. og Drengespejderne.

Sang og Underholdning. D. 25. Parade for Deres Majestæter Kongen og Dronningen ved Modtagelsen og Afrejsen fra Ærøskøbing. 3 Afg. *Middelfart*: Troppen har solgt Fredsblomst og Valdemarsflag. 15/6. Fødselsdagsfest med Underholdning af Spejdere og Foredrag af *Divisionschefen*, derefter Bal. Baal St. Hans Aften. Træning til Turnering. 3 Tilg. *Rudkøbing*: 21/6. Fødselsdagsfest med Lejrbaal i Skoven. 23.—24/6. week-end Lejr paa Taasinge med Baal og Kongeparade sammen med *Svendborg Trop*. 25/6. Indsamling til „De Gamles Køretur“. Spejdere fik meget større Beløb, end der før er indkommet. 28/6. Afskedsfest for Troppens udmærkede og stærkt savnede Assistent *Else Andersen*. Træning til Turnering. *Nyborg*: 2/6. Salg af Fredsflag. 15/6. Lejrbaal med Diskussion. 23.—24/6. Tur til *Svendborg*. Troppen overnatter i *Svendborgs Trophus* og deltager i St. Hansbaalet paa Taasinge. 29/6. Afskedsfest for *Else Jensen*. 19/6. 9 Spejdere tager Rekrutprøven. 2 Tilg.

Faaborg, Svendborg, Odense, Middelfart og Rudkøbing Troppe har deltaget i Turneringen og Førerkursus og holder nu Ferie. *Nyborg Trop* har ligeledes deltaget i Førerkursus og arbejder stadigt.

Svendborg: 1 Afg. *Faaborg*: 1 Tilg. 1 Afg. *Rudkøbing*: 1 Afg.

Æro Trop, der ikke har deltaget i Korpsets Lejr, har haft en Tropstur og været til Drengetroppens Tiaars Fødselsdag. Foruden det almindelige Tropsarbejde trænes der i Haandbold. 2 Afg.

Eva Krabbe,
Divisionschef.

Sydjyske Division. Juni og Juli 1928.

Aabenraa Trop: Parade for Kongen sammen med Drenge-spejderne. Flagtog gennem Byen Valdemarsdagen sammen med Drenge-spejderne og Skolebørn. Week-end Lejr med Sct. Hans Baal. 1 Førermøde.

1. *Fredericia*: Binder Kranse til Byens Mindesmærker. Deltager i 6. Juli Processionen. 2 Spejdere til Førerkursus.

2. *Fredericia*: Tropsfører og 3 Spejdere deltager i Lejren paa Brahe Trolleborg. Tropsfører deltager i Førerkursuset.

Esbjerg: Deltager i Korpsturneringen paa Brahe Trolleborg. 20.—23. Juli Besøg af 9 engelske Pige-spejdere fra Croydon, som er indkvarteret paa Fanø.

Kolding: Pinselejr. Flagsalg. 5 Spejdere i Aabenraa til Fakkeltog. Deltager i Korpsturneringen. 3 deltager i Førerkursuset.

Ribe: Skærsild sammen med Toftlund og *Esbjerg Trop*.

Sønderborg: Indvielse af Troppens nye Møblement. Flagsalg. Assisterede ved Indkvartering. Solgte Programmer og dansede ved Genforeningsfesten. Deltager i Korpsturneringen og 2 deltager i Førerkursuset. Besøg af 9 engelske Pige-spejdere fra Croydon, der er indkvarteret hos Spejderne, og der vises dem Omegnens Seværdigheder.

Til Divisionen.

Tropsførerne er pligtet til at sende mig Rapport over Arbejdet i den forløbne

Maaned og Divisionspenge. Der indføres fra 1. September Straffepenge for Troppe, der undlader at sende Rapport og Penge i rette Tid. 1 Kr. for hver manglende Rapport inden d. 2. i efterfølgende Maaned og 1 Kr. for manglende Divisionspenge inden d. 15. i efterfølgende Maaned.

En Tak

til *Fib* for den gode Ledelse af sydjyske Division. Det er et godt Spejderarbejde, Du der har udført. Velkommen til de nye Troppe i Divisionen. Gid de maa forstaa at arbejde paa rette Maade, saa sydjyske Division ikke alene er en stor Division, men ogsaa en god.

Fromse.

Midtjyske Division. Juni og Juli 1928.

1. *Horsens Trop. Juni*: Fredag d. 1/6. Boldspil paa Sportspladsen og Indmeldelse til Lejr. Fredag d. 8/6. Boldspil paa Sportspladsen. Fredag d. 22/6. Boldspil. Mandag d. 25. Turneringsholdet arbejder paa Skolen med Husfliden til Turneringen. Onsdag d. 27/6. Møde paa Skolen for Lejrdeltagerne. Fredag d. 29/6. pakkede en Del Spejdere Troppens Ejendele for begge Lejre. Tilgang 2. Afgang 2.

Mandag d. 2. Juli tog Troppen i Lejr til Sandbjerg Slot, Sønderjylland. Lejren varede til 9. Juli, 25 Spejdere deltog. Vi havde d. 3. Juli Udflugt til Dybbøl; gik fra Sandbjerg til Ø. Sottrup, sejlede herfra ind gennem Sundet til Sønderborg og gik videre op til Dybbøl. Her saa vi Dybbøl Mølle, den danske Mindehøj, Skanserne og det tyske Krigsmonument fra 1864. Paa en lang Bro spiste vi Wienerbasser og vandrede saa langs Allsund hjem til Sandbjerg (ialt 20 km.) — Om Lørdagen d. 7/7. havde vi igen en dejlig Tur, vi gik til Ø. Sottrup og tog Damperen herfra til Sønderborg, hvor vi først saa Sønderborg Slot, og havde derefter 1 Time til paa egen Haand at bese Byen. Vi samledes ved Pontonbroen og gik op til *Fromse*, som modtog os med sin sædvanlige Gæstfrihed. I Haven spiste vi Middag; og saa gik Turen videre; fra Sønderborg sejlede vi ind i Flensborg Fjord til Brunsnæs, herfra havde vi en dejlig Tur op til Broager, hvor vi saa Kirken, var oppe i Taarnene og besaa Kirkegaarden. Med Toget fra Broager var vi i V. Sottrup ved 6-Tiden og gik saa hjem til Sandbjerg. — Søndag d. 8/7. var vi i Dybbøl Kirke om Formiddagen. Om Eftermiddagen var nogle store Spejdere i Sønderborg for at se Ringriderfesten. Om Aftenen Lejrbaal, Turneringsholdet havde Underholdningen at sørge for til dette. Mandag d. 9/7. blev Lejren brudt op; 10 Spejdere tog til Turneringen paa Brahe-Trolleborg og Resten med Toget til Horsens. Efter Turneringen cyklede 3 Spejdere hjem, 1 Spejder deltog i Førerkursuset og 5 rejste direkte til Horsens.

Det danske Pigespejderkorps Husholdningsskole.

Spejderskolen ved Brahe Trolleborg, Korinth, Fyn, begynder sit 7. Skoleaar 1. September. Skoleaaret regnes fra 1. September til 1. Juli. Program tilsendes, og Indmeldelse kan ske ved Henvendelse til *Frk. E. Flagstad*.

Skolen modtager ogsaa Elever, der ikke tidligere har været Spejdere — men under Opholdet paa Skolen skal Eleven dog staa i Det danske Pigespejderkorps.

Undervisningsfag:

Madlavning - Rengøring - Vask - Strygning - Syning - Samariterkursus, med Eksamen (anerkendt af Dansk „Røde Kors“) - Tysk - Engelsk - ev. Fransk — Havearbejde - ev. Husflid - Gymnastik - Sport og Spejdersport. —

Endvidere kan Oplysninger og Program faas hos
Pigespejdernes Tropsfører i Byen.

Elisabeth Flagstad.
Spejderchef.

Naka Haugwitz.
Souschef.

TIL KORPSLEJREN

REGNTØJ
VINDJAKKER
VANDRESKO
KORTTASKER
TRENCHOATS
SWEATERS
SPORTS REKVISITTER

RYGSÆKKE
BERGANS MEIS 25 KR.
KOGEGREJER
SOVEPOSER
FOLDEKAJAKKER
KØKKUM SERVICE
TOILETSAGER

Vi giver 10 pCt. Varerabat til Jeres Tropskasse af alle Indkøb efter forudgaaende nærmere Aftale.

Skriv efter vort store illustrerede Katalog over Friluftsudstyr (48 Sider, 240 Illustrationer).

Lembckes Friluftstudstyr

Nørregade 15. A/s Lejr- og Spejderhuset. København K.

Foreløbig Prisliste.

Civilnaal (menig)	25 Øre	Adjutant- og Intendantsnor	15 Øre	Snitmønster til Uniform af	
Tropsfører	25 "	Patruljeførers-Hatteblem	50 "	Mellemstørrelse	0,50 Kr.
" Divisionschef	40 "	Spejderhat	6,50 Kr.	Svømmeplader, ægte Sølv	1,50 "
" Tropsraadsmedl.	40 "	Førerhat	10,00 "	Slips af samme Tøj som	
Hatteblem, Trpf.	50 "	Bælte	2,25 "	Tørklæderne	1,25 "
Esprit	75 "	Fløjter	0,50 og 1,00 "	Maanedsrapporter	0,06 "
Skulderembl. Trpf. pr. Stk.	25 "	Tørklæde	1,10 "	Medlemskort	0,04 "
1. Kl. Mærker	20 "	Mørkeblaa Lærred til Uniform		Styrkelister	0,12 "
2. Kl. Mærker	20 "		1,40 "	Indmeldelsesblanketter	
Rekrutknapp	15 "	" " " "		for mindreaarige	0,03 "
Patruljeførerknapp	15 "	(Sværere Kval. pr. m)	1,60 "	" Fører og Voksne	0,05 "
Aarsstjerne	12 "	Færdigsyede Uniformer:		Spejderbogen	4,25 "
4 Aarsstjerne	25 "	Nr. 1 11,00 og 11,75 Kr. (svær Kval.)		Sangbogen	1,60 "
Mødeknap, ægte Sølv	75 "	" 2 11,50 og 12,50 " " "		Tillæg til Spejderbogen	0,25 "
Duelighedstegn	12 "	" 3 12,00 og 13,25 " " "		Foredrag holdt i det danske	
D. P.	10 "	" 4 13,00 og 14,25 " " "		Pigespejderkorps	0,75 "
Fløjtesnor	18 "	" 5 14,00 og 15,75 " " "		Spejderblade, (gamle Aarg.)	
Knapper	5 "	Prisen er for Uniformen		pr. Stk.	0,25 "
Riddersnor	40 "	uden Knapper.		Spejderkort, (4 forsk. Tegn.)	
Væbnersnor	40 "			pr. Stk.	0,05 "

Alle Forsendelser sker pr. Opkrævning.

Spejderdepotet, Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold. Artikler til Bladet modtages helst inden den 27., dog kan mindre Ting modtages lige til den 4. Redaktionen slutter altid den 5. Bladet udgaar den 15.)

Redaktionssekretær Frk. Annasofie Elmquist, Livjærgade 41³, København Ø.

Administration: Spejderskolen Korinth. (Hertil alle Pengeforsendelser og Klager over manglende Blade m. m.)
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 25. Aug. 1928.